65ste Jaargang No. 5306 DAGBLAD Vrijdag 2 January 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Griekse rebellen op de vlucht

Trommels kondigen de geboorte van de Italiaanse Republiek aan

Minister Jonkman voorzitter van de R. T. C.

KONITSA BEVRIJD.

De door de communisten geleide guerrillastrijders trokken zich terug, nadat de Griekse regeringstroepen hun verdedigingslinie door bajonetaanvallen verbroken hadden. Hierdoor werd het zevendaags beleg van Konitsa opgeheven. Het ministerie van oorlog zeide, dat zware verliezen werden toegebracht aan de opstandelingen door het Griekse regeringsleger, dat het garnizoen ter hulp snelde. Het regeringsleger trok vanuit de brug bij Bourozani 18 kilometers ten Westen van Konitsa gelegen. Door deze nederlaag moeten de Griekse rebellen hun plan opgeven Konitsa te maken tot hoofdstad van de pas opgerichte communistische Griekse Staat. Men veronderstelt, dat de vluchtende troepen van Markos Vafiades naar het Noord-Oosten trekken, waar zij hun legerplaats hebben in het Grammos-gebergte. Sommige guerrillatroepen trokken Albanië binnen. Gedurende een week vochten slaagden ongeveer 10.000 guerrillastrijders er niet in het vastbesloten garnizoen van Konitsa van minder dan 1000 man te overmeesteren. Dit is de tweede keer in zes maanden, dat de communisten op hetzelfde slagveld een nederlaag lijden.

ROEMEENSE DIPLOMATEN IN LAST.

Dimitri Dimanesco, de onlangs afgetreden raadsman van Roemenië, verklaarde, dat 600 leden van het Roemeense diplomatieke corps zowel in als buiten het land ontslagen werden door de communistische vrouwelijke minister van Buitenlandse Zaken Anna Pauker. Dit alles is een onderdeel van een communistische campagne, die zijn hoogtepunt vond in de abdicatie van koning Michaël. Dimanesco, die zijn post opgaf, nadat hij orders ontving om naar Boekarest terug te keren, vertrekt met zijn familie naar Marokko. God weet, wat er gebeuren gaat met alle andere Roemeense diplomaten in het buitenland, die geweigerd hebben om naar Roemenië terug te keren, aldus Dimanesco. Velen van hen hebben geen geld. De communisten willen ons in het land terug hebben en indien wij gaan dan hoort nooit iemand meer wat van ons.

NATIONALISATIE IN ENGELAND.

De Britse belastingbetalers werden eigenaars van het gehele vervoersysteem in Engeland. De regering nam als onderdeel van het nationalisatie-programma 85.000 kilometers spoorlijn over benevens 20.499 locomotieven, 40.000 passagierswagens en 1200.000 vrachtwagens. De Britse vervoerscommissie, die de spoorwegen voor de regering zal beheren, nam ook over 3.250 kilometers aan kanalen over en 70 hotels. De regering betaalde in totaal een milliard pond.

RAPPORT DER BALKAN COMMISSIE OPGEZONDEN.

Uit Saloniki heeft de Balkancommissie haar rapport opgezonden naar Lake Success, waarin gezegd wordt, dat de loop der gebeurtenissen de commissie misschien zal noodzaken, een speciale zitting van de Algemene vergadering der Verenigde Naties bijeen te roepen.

De afwezigheid van twee leden van de commissie, t.w. van Rusland en Polen, wordt ten zeerste betreurd.

Drie van de vier mogendheden die bij de Balkan quaestie betrokken zijn, hebben geen medewerking verleend, zodat het werk van de commissie ontzettend belemmerd wordt. Deze landen zijn Joegoslavië, Bulgarije en Albanië. In de huidige omstandigheden is een vreedzame oplossing onmogelijk.

NIEUWJAARSBOODSCHAP PRESIDENT TRUMAN.

President Truman heeft in zijn nieuwjaarsboodschap het vertrouwen uitgesproken dat de wereld een bruikbare vrede en de juiste vervulling van de taak der Verenigde Naties kan bereiken. De president vertrouwt, dat de vrede en voorspoed bereikt kan worden, ondanks het falen van de Raad van Ministers van Buitenlandse Zaken en de conflicten in Amerika. Hij zegt, dat dit geschieden zal uit eigen belang, daar geheel de wereld voor geen andere keuze staat.

RUSSISCHE AMBASSADEUR BIEDT GELOOFSBRIEVEN AAN.

De nieuwe Ambassadeur van de Sovjet Unie in de Verenigde Staten van Noord-Amerika, Panyoesjkin, heeft gisteren zijn geloofsbrieven aan President Truman overhandigd. Hierbij verklaarde hij het als zijn plicht te achten, de betrekking tussen Rusland en Amerika te verbeteren en verzocht daarom de Noordamerikaanse regering mede te werken. President Truman antwoordde hem, dat zijn regering volkomen bewust is van het belang der goede betrekkingen tussen deze twee landen.

ERNSTIG TREINONGELUK.

De ochtendtrein van Probolinggo naar Soerabaja is ontspoord, tengevolge waarvan zeven personen gedood en zeventien gewond werden. Onder de slachtoffers waren personen, die clandestien op de balcons van de goederenwagens meereisden. In totaal ontspoorden achttien goederenwagons, waardoor de spoorbaan ernstig beschadigd werd.

WIJZIGING IN REPUBLIKEINS KABINET?

Volgens het Indonesisch blad „Merdeka" heeft de Republikeinse Regering Sjahrir, die momenteel te Singapore vertoeft, verzocht, zich zo spoedig mogelijk naar Djokja te begeven. In de naaste omgeving van de Republikeinse autoriteiten wordt de mening geuit, dat het Kabinet Sjarifoeddin wederom gewijzigd zal worden, teneinde aan de huidige situatie het hoofd te kunnen bieden. De correspondent van Aneta te Singapore meldt, dat Sjahrir de ontwikkeling in de eerstvolgende veertien dagen afhankelijk zijn van de toekomstige plannen, die geopperd zullen worden in de Veiligheidsraad.

JOODSE WRAAKNEMING.

De politie van Palestina berichtte uit Jerusalem, dat Joodse represailletroepen twee Arabische dorpen waren binnengedrongen. Deze Joden waren gewapend met machinegeweren en granaten. Zij doodden vier Arabieren en verwondden er dertig.

Men gelooft, dat de aanval op de dorpen Balad Esh Shiekh en Hawasa een wraakneming is op de moordpartij der Arabieren, die onlangs in een industriestad te Haifa 40 Joden vermoord hebben.

Deze beide dorpen zijn bewoond door Arabische werklieden, die in de raffinaderijen werkzaam zijn.

Sinds de Uno op 29 November besloten had het Heilig Land te verdelen, heeft de strijd tussen de Arabieren en de Joden in totaal 500 levens gekost. De politie berichtte, dat in de stad der oude muren, Jerusalem de Arabieren practisch honderden Joden geïsoleerd hebben. Het Joodse dodenfonds heeft een nieuwe begraafplaats opgericht, daar het aantal slachtoffers zienderogen stijgt.

De spoorlijn tussen Jaffa en Tel Aviv is op vier plaatsen door bommen vernield. Tevens werden er drie ontploffingen gemeld op andere plaatsen in het Heilig Land.

Joodse bronnen berichten, dat er twee grote vrachtschepen, waarop zich vijftienduizend visaloze Joodse immigranten uit Zuid Oost Europa bevonden, door de Britten nabij de kust van Palestina onderschept zijn. Een zegsman van de Palestijnse regering bevestigt deze Joodse berichten en voegt erbij, dat de twee schepen door Noordamerikaanse Joden bemand zijn. Volgens de zegsman heeft de bemanning geen oppositie gevoerd, toen hen door de Britten werden opgedragen koers te zetten naar Cyprus. Te Famagusta zullen de immigranten aan land gaan en van daar uit vervoerd worden naar het dichtstbijlijnd interneringskamp.

ZONDER VISA.

De regering van Bulgarije berichtte, dat er een overeenkomst is gesloten met de regering van Joegoslavië, waardoor de burgers der beide landen de grenzen kunnen overesteken, wanneer zij in het bezit zijn van een geldig paspoort, doch men behoeft geen visa meer te hebben.

VLIEGTUIG-ONGELUK.

In Alaska is er een B-29 van de Amerikaanse luchtmacht, met 29 inzittenden verongelukt. Volgens radioberichten zijn de pogingen om de eventuele overlevenden te redden, bemoeilijkt door de zwaarste sneeuwval, die ooit in Alaska is waargenomen. Het vliegtuig was op een observatievlucht van meteorologische aard. Volgens waarnemers op een vliegveld in de buurt van de ramp, is het toestel uit elkaar gesprongen. Kort tevoren werd per radio door het vliegtuig medegedeeld, dat een der motoren weigerde.

COTTON VALLEY WEGGEVAAGD.

De politie te Minden, in de Amerikaanse staat Louisiana, meldt dat het stadje Cotton Valley, door een tornado verwoest is. Hierbij zijn tweehonderd mensen gedood of gewond. Cotton Valley is een petroleumstadje met vierduizend inwoners. Volgens de politie is de stad volkomen weggevaagd. Een onderzoek naar de slachtoffers wordt bemoeilijkt door slagregens en onweer. De tornado stak onverwachts bij helder weer op.

NIEUWS IN HET KORT.

— Uit Manilla wordt bericht, dat zware aardbevingen en typhonen op het schiereiland Bical, ten Zuiden van Luzon, hele steden en dorpen hebben weggevaagd. In de havenstad Legaspi werden ziekenhuizen, copra pakhuizen, dokken en huizen vernield.

— Honderdduizend Italiaanse bankbediende zijn in staking gegaan. Loonsverhoging willen ze hebben.

REACTIES OP AFTREDEN KONING MICHAEL.

De „New York Times" schrijft over het aftreden van Koning Michael, dat Roemenië in plaats van een populaire koning een rode koningin krijgt, nl. Anna Pauker, minister van Buitenlandse Zaken. Zij is een meedogenloze vrouw, die voor de Sovjet-Unie te Boekarest regeert. Volgens de Zwitserse radio heeft de Roemeense zaakgelastigde bij het Vaticaan na de bekendmaking van het aftreden van Koning Michael, zijn ontslag ingediend.

DE ITALIAANSE REPUBLIEK.

Trommelslagers van Italiaanse legereenheden leidden tijdens korte plechtigheden de Italiaanse Republiek in, die bij het begin van het Nieuwe Jaar van kracht werd. Over het gehele schiereiland werd de vlag van Italië, waarvan het kruis van Savoye verwijderd was, gehesen en de militaire bevelhebbers deelden hun mannen mede, dat de grondwet van de nieuwe Republiek nu van kracht was geworden. Ondertussen gaven de dagbladen veel ruimte aan de begrafenis van Victor Emmanuel in Egypte, die gedurende 43 jaren Italië bestuurde en wiens dood in een vreemd land voor vele Italianen meer dan iets anders betekende, dat een tijdperk werd afgesloten. Leden van de regering met aan het hoofd minister-president DeGasperi betuigden hun eerbied aan Enrico de Nicola, de president van de Republiek. Tevoren hielden zij echter een buitengewone zitting om het eerste probleem van de jonge Republiek te bespreken en wel de steun aan de werklozen.

130 SCHEPEN VRIJGEGEVEN VOOR DUITSE ZEEVISSERIJ.

Het Amerikaanse militaire bestuur voor Duitsland heeft besloten het hem toegewezen gedeelte van de vroegere Duitse zeevissersvloot ter beschikking te stellen van de voedsel-autoriteiten van de gecombineerde Brits-Amerikaanse zone. De aanvoer van zeevis zal hierdoor verhoogd kunnen worden, wat de voedselpositie zeer ten goede zal komen. 23 Stoomtreilers, negen loggers en ongeveer honderd kotters zullen weer aan de grote visserij gaan deelnemen. Tot nu toe mochten slechts Duitse schepen beneden 400 ton ter visvangst gaan.

BINNENLAND BLOEIT.

De Engelsen hebben meer succes met de binnenlandse lijnen dan de KLM. Wie deze zomer van Amsterdam naar Maastricht of Eindhoven wilde vliegen, behoefde zich nooit zorgen te maken over een plaats. De afstanden zijn te kort en hoe beter de treinverbindingen worden, hoe minder mensen vliegen nu het nieuwe er af is. De korte lijnen in Engeland liepen ook niet en enkele zijn reeds opgeheven. Men spoort in vier uur van Liverpool naar Londen. Per vliegtuig duurt de reis met wat geluk drie uur. De bustocht van Victoria in Londen naar het vliegveld is eindeloos en vervelend. De luchtreis is kort maar dan volgen weer het hangen op het vliegveld van Liverpool en de tocht naar de stad. Maar dagelijks komen zakenlieden met hun vrouwen van het eiland Man of Belfast in Ierland naar Londen om hun zaken te doen en dan nog haastig wat te winkelen. Voor de Londenaar is dit laatste een verrassing, maar de magazijnen zijn in de hoofdstad nog steeds beter gevuld dan in de verre provinciesteden. Er is een verbinding tussen Londen en de Shetlandeilanden. De Amerikaan, die beweerde dat er in Engeland geen afstanden zijn, vergist zich. Deze lijn is bijna duizend kilometer lang. De maatschappij breidt haar binnenlands verkeer nog steeds uit en met succes.

Nu is dit afgelopen. De vliegtuigen van de British European Airways zitten meestal behoorlijk vol, maar iedereen, die een paar dagen voor zijn reis opbelt, is zeker van een plaats.

De lijn op Amsterdam loopt niet zo bar vlot. Het is niet de concurrentie van de KLM, want nu het vacantieseizoen is afgelopen, zou ook de Nederlandse maatschappij niet boos zijn als er wat meer passagiers waren. Maar het zakenverkeer tussen Engeland en Nederland schijnt nog niet te vlotten. De Belgische Sabena onderhoudt vijf diensten tussen Brussel en Engeland. De British European Airways heeft er één, maar overweegt een tweede in te lassen. De vliegtuigen naar België zijn steeds druk bezet, al begint men in het pseudo-paradijs te klagen over „de crisis".

PLAATSING VAN KRUISBEELDEN IN FABRIEKSLOKALEN.

Het katholieke Slowaakse blad „Noviny" meldt dat tegen het steeds driester optredende ongeloof onder de katholieke fabrieksarbeiders van Slowakije een spontane beweging groeiende is, om overal waar mogelijk het kruisbeeld te plaatsen in fabrieken, instellingen en werkplaatsen. In tal van gebouwen is dit reeds op plechtige wijze geschied; onlangs o.a. in de grote kunstmestfabrieken van Zolyomlipcse en de chemische fabriek in dezelfde plaats.

het nieuws van vandaag

Met de beste bedoelingen bezield beginnen wij het nieuwe jaar. De eerste strop is er echter al, want de telegrammen komen niet door wegens atmosferische storingen. Het is zwaar weer in de Verenigde Staten en het communicatiesysteem ligt door de war. Maar er ligt meer door de war. Vele hoofden zijn heden nog lang niet helder. De feestvreugde zit er nog in. Met veel lawaai van donderbussen en het innemen van allerlei vochten werd het oude jaar uitgeleide gedaan en begon een nieuwe periode, waarvoor de verwachtingen niet te hoog gespannen zijn. Bij het wisselen van de jaarstonde zegende de Apostolisch Vicarius Curaçao en zijn bevolking, opdat het goed moge gaan in materieel, maar vooral ook in geestelijk opzicht. De materiële welvaart is enorm gestegen. Bij de rest van de wereld vergeleken zijn we rijk met aardse goederen gezegend. Zeker, er zijn vele wensen, die nog vervuld moeten worden. Het kan alles nog beter en vooral het kan allemaal veel gelijkmatiger verdeeld zijn, maar zoals de huidige situatie overal ter wereld is, mag er niet geklaagd worden. De geestelijke toestand echter van allen, die op deze eilanden wonen, is alleszins voor verbetering vatbaar. Zij, die hier jaren wonen, weten, dat op dat gebied de bevolking hard is achteruit gegaan. De vroomheid, hartelijkheid en zovele andere deugden van het volk verdwenen in de strijd om de placa's. Curaçao is snel veranderd. Binnenkort zal er geen verschil meer bestaan tussen de mensen van de stad en de koenoekoe. Het betere verkeer schakelt alles gelijk. Overal schalt ook de kreet voor autonomie. Men wil baas in eigen huis zijn. En daarin heeft men groot gelijk. Het is echter zaak, dat zulks met wijsheid en bedachtzaamheid geschiede. Dat wil echter niet zeggen dat de vooruitstrevendheid de kop worde omgedraaid. Het gaat er echter om, dat er autonomie kome niet voor 20 of 30 jaar, omdat het dan economisch kan, maar voor altijd. Afscheidingsbewegingen hebben geen zin, daar is dit gebied te klein voor en economisch te kwetsbaar. Eenheid kan hier veel betekenen, alhoewel dat niet moet gepaard gaan met een bevoordeling van een bepaald gedeelte. Het nieuwe jaar zal ook op Curaçao vele veranderingen brengen. De Ronde Tafel Conferentie begint 21 December. Moge de komende veranderingen een zegen zijn voor geheel het volk en moge alles in vrede en eensgezindheid tot stand komen.

De Nederlandse Antillen worden miskend

In September 1946 maakten de heren J. M. A. Wijnaendts van Resandt en Ir. W. L. Utermark van de Koninklijke vereniging „Indisch Instituut" een studiereis naar de Antillen en Suriname.

Een dezer dagen mochten wij het verslag van deze studiereis ontvangen.

Wat de Nederlandse Antillen betreft, schrijft Ir. W. L. Utermark o.m.

Wanneer wij in Nederland spreken van „de West" en daarmede met één woord de beide gebiedsdelen Suriname en de Nederlandse Antillen bedoelen, dan ligt in die aanduiding een misleiding. Beide landen verschillen zodanig van elkaar in bijna elk opzicht, dat een duidelijke differentiatie in de aanduiding nodig is, wanneer men het over beide gebiedsdelen heeft.

In Suriname spreekt het grootste gedeelte van de bevolking Nederlands; op straat zal zelfs een kleine jongen U in het Nederlands behoorlijk voorthelpen. Op Curaçao is het daarentegen uitzondering, wanneer de gewone burger onze taal spreekt.

Sprekend over Curaçao, dient daarnaast de aandacht gevraagd te worden voor Aruba en Bonaire; vooral voor Aruba als sterk economisch intens levend gewest. Al is de rivaliteit tussen Aruba en Curaçao voor een ieder merkbaar, dan is het toch verkeerd, daarvoor uitsluitend economische gronden te zoeken. Er zijn namelijk onmiskenbare en soms zelfs grote socio-geografische verschillen. Ook de a.s. werkers in die gewesten daarop te wijzen is nodig. Dat die voorlichting tot heden toe heeft ontbroken, is een fout geweest.

Doch ook op ander terrein hebben wij in Nederland maar al te vaak de Nederlandse Antillen miskend; hoe dikwijls hoorde men: er is daar geen eigen cultuur. Het is mij echter duidelijk geworden, dat de historische bouwkunst, welke weliswaar niet van de oorspronkelijke bevolking afkomstig is, van een dusdanige schoonheid is, dat die zowel in Nederland als in de Nederlandse Antillen zelf, de volle aandacht waard is.

Op Curaçao zijn nog resten van vlechtkunst en pottenbakkerij.

Er bestaan verder nog overblijfselen van eigen muziek op Curaçao en Bonaire, evenals op Sint-Eustatius en Sint-Maarten.

Voorts worden er hier en daar nog oogstfeesten gehouden (Barber op Curaçao, Rincon op Bonaire;) de daarbij gebruikte attributen gaan hoe langer hoe meer verloren.

In dit verband zou ik mijn kennismaking met twee Curaçaoënaren zeer gelukkig willen noemen. Het zijn N. van Meeteren, die historische en folkloristische studies heeft gemaakt en R. Boskaljon, musicus en kenner van de musicologie van het gewest.

Geld hoogste goed van de mens.

De spoedige welvaart der bevolking heeft er toe geleid, dat het geld er als het hoogste goed van de mens beschouwd wordt. Slechts zeer sporadisch (het gaat altijd van hetzelfde kleine kringetje van mensen uit) wordt er gewerkt aan de culturele verheffing van het volk. Het is ook moeilijk waar de film, naast de voetbalsport, vrijwel het enige vermaak is en sterk onder Amerikaanse invloed staat. Die invloed is echter ook op ander terrein te merken, zelfs bij meer ontwikkelden en bij het Europese bevolkingsdeel.

Nederlandse couranten en tijdschriften bereiken de Nederlandse Antillen eerst na gemiddeld 5 à 6 weken, want het luchtrecht is veel te kostbaar.

Men grijpt naar de niet dure en onmiddellijk na verschijnen verkrijgbare Amerikaanse periodieken als Time, Life, enz., waarmede ook een groot aantal Spaanse geïllustreerde bladen al aardig kan wedijveren; Nederlandse ontbreken of komen te laat. Nederlands nieuws in de bioscopen is vaak vervelend: begrafenissen, inwijdingen, openingen enz.; het is geen fris, aantrekkelijk nieuws, dat indruk maakt op de Curaçaoënaar.

Daarom staat het bij mij vast, dat er komen moet een rijk geïllustreerd nieuwsblad in gekleurde omslag waarin op aantrekkelijke wijze veel platen met weinig tekst te vinden moeten zijn, afkomstig uit de vier Nederlandse gebiedsdelen. Weinig tekst omdat anders de Nederlandse rijksgenoot, die het Nederlands niet of slechts nauwelijks leest, er door afgeschrikt zou worden. Dat tijdschrift moet verspreid worden per K.L.M. in de Overzeese Gebiedsdelen en ook overal waar zich Nederlanders bevinden.

Toen wij op Curaçao aankwamen werden wij gewaarschuwd, dat wij als „makamba" (Papiaments woord voor Nederlander, te vergelijken met ons woord „mof" voor Duitser) wel tegenwerking zouden ondervinden.

Daarvan is echter nauwelijks sprake geweest; wel constateerden wij in den beginne een zekere terughoudendheid inzake onze bedoelingen. Het was een quaestie van tact, die gevoelens te overwinnen dank zij de medewerking van de Pers, geloof ik, dat wij daarin behoorlijk geslaagd zijn. Wel zijn wij er ons van bewust geworden, dat ook in het gebiedsdeel Curaçao de sociologische verhoudingen soms moeilijk liggen en dat een voorbereiding voor hen, die er hun arbeidsveld moeten vinden, dringend noodzakelijk is.

Om dezelfde redenen, waarom het Instituut jarenlang met succes Indologische leergangen hield, is thans een West-Indische leergang ingesteld.

De Nederlandse wederopbouw in 1947

Particuliere woningnood in de aanvang
80% der 444.00 sch adegevallen hersteld.

door

F. J. DE FRAITURE.

Nemen wij de in ons vorig artikel genoemde cijfers nog eens wat nader onder de loupe, vooral met betrekking tot de zwaarst getroffen gebieden.

Van de tussen 1 Januari en 1 October 1947 voor nieuwbouw uitgegeven 243 millioen gulden kregen de provincies Gelderland, Noord-Brabant, Limburg en Zeeland in verhouding tot de andere gewesten een zeer belangrijk deel.

Zo werd in Gelderland besteed aan nieuwbouw van woningen 14,8 millioen, van agrarische gebouwen 3,9 millioen, van bedrijfsgebouwen 8,2 millioen en voor overige gebouwen (kerken, scholen, ziekenhuizen, sanatoria overheidsgebouwen) 2,3 millioen Voor Noord-Brabant waren deze cijfers resp. 22,1, 3,5, 14,5 en 6,4 millioen, voor Limburg resp. 13,2, 1,2, 9,2 en 2,3 millioen en voor Zeeland resp. 6,9, 1,0, 2,3 en 0,3 millioen.

In 1947 werden tot 1 October in Gelderland voltooid 907 woningen, terwijl er 1614 in min of meer gevorderde staat van aanbouw zijn; voor Noord-Brabant zijn deze cijfers resp. 993 en 2728, voor Limburg 490 en 2284 en voor Zeeland 182 en 783 woningen. Voor de drie grote steden zijn dezelfde cijfers als volgt: Amsterdam voltooid 0, in aanbouw 496; Rotterdam voltooid 945, in aanbouw 1325; Den Haag voltooid 0, in aanbouw 28.

Naast de officiële woningbouw begint ook de particuliere woningbouw aan de hand van de financiërings-regeling Woningbouw 1947, die in Januari van dit jaar bekend werd gemaakt, langzamerhand ingang te vinden, hoewel nog lang niet in die mate als wel gewenst was. Tot 1 October waren op grond van deze regeling 2400 woningen in behandeling genomen.

Een gemeente waar opmerkelijk veel particulier herbouwd wordt is Aardenburg in Zeeuws-Vlaanderen.

De bekende Noordpool-reiziger van 20 jaar geleden, Sjef van Dongen, is hier sedert twee jaar burgemeester. Onder zijn leiding is gevormd een „stichting Aardenburg herbouwt", die alle zorgen van de particulieren, die zelf hun verwoeste panden willen herbouwen, overneemt. Zij behoeven slechts een overeenkomst te tekenen met deze stichting, die dan verder overal voor zorgt. Vooral voor kleinere gemeenten lijkt dit een voorbeeld ter navolging.

Circa 80 à 85% van de rond 400.000 lichte schadegevallen is hersteld, terwijl van de 44.000 zwaar beschadigde woningen er ongeveer 36.000 definitief of voorlopig hersteld en dus weer bewoonbaar zijn.

Het ligt in de bedoeling volgend jaar over een nog langere periode dan de drie maanden van dit jaar, een stopzetting van het onderhoudswerk te gelasten, teneinde arbeidskrachten en materiaal vrij te krijgen voor de wederopbouw. Werk, dat zonder vergunning wordt uitgevoerd zal zonder pardon en zonder aanzien des persoons weer worden afgebroken.

De montagebouw staat nog in de kinderschoenen. Over twee jaar echter verwacht men behoorlijke resultaten met een productie van 20.000 woningen per jaar.

SPORT

S. V. SCHERPENHEUVEL.

Het was in 1920 dat de Fraters en jongens van Santa Rosa naar Scherpenheuvel verhuisden.

Beneden voor het huis langs de weg werd door de jongens zelf een klein sportterrein klaar gemaakt. Dat gebeurde met eenvoudige middelen zoals petroleumblikken en eigen gemaakte karretjes voor het verplaatsen van zand, want er moest een hele dam voor opgeruimd worden.

Dr. Oduber leerde de jongens het voetbalspel.

In de eerste jaren kwam Fr. Alardus en Fr. August met Jong Holland trainen. Later ook de vereniging Trappers.

In 1929 werd er een voetbalclub van Oud Leerlingen opgericht met de naam Juliana die lid was van de C.V.B. en de competitie van 1932 meespeelde.

Intussen hadden de jongens een groot werk volbracht met het klaarmaken van een nieuw terrein ook weer met heel eenvoudige middelen, en altijd na school en werktijden.

Na de competitie van 1932 is de vereniging Juliana opgeheven en kwamen de leerlingen van Scherpenheuvel hun plaats innemen in de C.V.B. onder de naam Scherpenheuvel. Dit gebeurde op 1 Januari 1933.

In 1935 werd Scherpenheuvel kampioen van de B-Klasse en ging over naar de A-Klasse door het uittreden van M.S.V.

Het eerste elftal speelde zeven jaren in de A-Klasse en wist in 1942 de Asiento zilveren bal te winnen.

Het tweede elftal behaalde in 1941 het kampioenschap van de Reserve A-Klasse en het derde elftal dat van de C.-Klasse.

De schutterij was oorzaak dat Scherpenheuvel zich uit de A-Klasse terug trok en in de B-Klasse ging spelen. Dit gebeurde in 1943. In 1945 ging het nog een trap omlaag naar de Res. B-Klasse. In deze afdeling werd driemaal het kampioenschap behaald.

De Junioren hebben geregeld aan de competitie deelgenomen maar nooit de bovenste plaats kunnen bereiken.

In 1945 organiseerde Scherpenheuvel een nederlaag Tournooi waaraan 12 verenigingen deelnamen.

Momenteel heeft Scherpenheuvel alleen Junioren die met moeite op peil te houden zijn.

In October 1936 werd Scherpenheuvel lid van de C.A.B. en nam enkele keren deel aan wedstrijden. Het afgelopen jaar werd geregeld getraind onder leiding van de Heer Fraay.

VOETBAL IN MINEUR.

Sappige biefstukken, eieren en melk. Zij vormden het dieet van de jonge voetballer voor de oorlog. Nu zijn zij verdwenen, even spoorloos als de sneeuw van verleden jaar, zoals de oude Franse dichter zou zeggen, en de Britse voetbalenthousiasten bejammeren de grote dagen voor de oorlog, toen stormram Drake en de onvermoeibare „Boy" Bastin nog achter een bal aandraafden.

„Het is een tijd, die nooit meer terugkomt, zolang de vleespotten in Argentinië en Denemarken onbereikbaar blijven". Dertig gram spek per week krijgt de Engelsman en ongeveer anderhalve liter melk. Is het een wonder dat de jonge spelers er haast bij neervallen als zij na een te korte rust aan de tweede helft beginnen?

Engeland heeft nog altijd goede spelers. De lastige Lawton is een naam, die de harten van velen verwarmt. De Comptons, Matthews en Mortensens weten precies wat zij met een bal moeten doen, en zij doen het. Maar waar blijven de jongeren? Want in normale tijden zouden de besten al lang hun schoenen aan de kapstok hebben gehangen.

Er is gefluisterd, dat veelbelovende amateurs liever niet prof worden, omdat een voetballer misschien wel een roemrijk leven heeft, maar het is zorgenrijk en de roem is van korte duur. Het maximum, dat hij kan verdienen is 12 pond per week. Maar dit zijn de sterren, voor wier diensten de grote clubs van 5000 tot 15.000 pond betalen aan andere clubs.

De meeste spelers krijgen niet veel meer dan zes of zeven pond per week, dat is wat minder dan een goede, geschoolde arbeider, die zijn hele leven zeker is van een goede baan. Sinds lang is er gevochten voor betere salarissen, voor betere bestaansmogelijkheden als de heldere ster gaat tanen en voor een percentage van de geweldige sommen, die de club ontvangt als zij een speler aan de concurrentie afstaat.

Maar daar ligt de oorzaak van de vele zwakke wedstrijden van dit en de vorige seizoenen toch niet. De reden is doodgewoon de slechte voeding. In de oorlog konden de spelers niet behoorlijk trainen omdat er geen tijd was. Nu kunnen zij niet trainen omdat zij niet voldoende weerstand hebben.

Recht tot het Hart!

Naast een nieuwsorgaan is een dagblad ook een huisvriend. Van vrienden kan algemeen gezegd worden, dat zij immer klaar staan met wijze woorden. Met deze gedachte voor ogen zal de „Amigoe" onder bovenstaande titel dagelijks een woord tot bezinning spreken tot een ieder, die oren heeft om te horen. Met ingang van a.s. Maandag zullen we dus met deze serie beginnen.

SPORT ZONDER LICHAAMSOEFENING.

Veldmaarschalk Wavell heeft enkele dingen over sport gezegd, die de Engelse liefhebber nogal rauw in de oren klinken. Het is niet dat de man, die Engeland zijn eerste overwinningen in 1940 gaf, geen waardering voor sport heeft, maar hij ziet weinig heil in de beroepssport. Voetbal is tegenwoordig niet meer dan een vertoon van grote vaardigheid van twee maal elf jongemannen voor menigten van vijftigduizend. Bijna niemand van de toeschouwers speelt echter zelf en volgens Wavell is iemand, die alle wedstrijden van Chelsea bijwoont, daarom nog lang geen goed soldaat, zeker niet in de woestijnen van Noord Afrika. Lord, de man, die het wereldberoemde cricketterrein in Londen aanlegde en die als een nationale held wordt beschouwd, is verantwoordelijk voor meer tijdverlies dan wie ook in Engeland.

Voor de pools had de oude veldheer geen goed woord over. Van gokken houdt hij niet. Maar de grote vraag is of zich iemand iets van zijn wijze woorden aantrekt. Het publiek is veel meer geinteresseerd bij het geval-Lawton. Zal Chelsea hem overdoen aan de derde-divisieclub, die meer dan 180.000 gulden voor zijn dienst heeft geboden?

KORFBAL.

De gisteren gespeelde korfbalwedstrijd tussen Yes 1 — Yes 2 eindigde in een 1—0 overwinning voor Yes 1.

Het bestuur van de korfbalbond van de K.S.C. bericht ons, dat de nieuwe competitie deze maand zal aanvangen. De volgende week zal het programma bekend gemaakt worden.

ARUBA

GOUVERNEMENTS-BENOEMINGEN.

Met ingang van 1 Januari 1948 is van adj. commies tot commies bevorderd de heren J. C. Quast (postkantoor), S. D. Bruin (ontv. kantoor). Tot controleur 1e klasse, de heer H. D. G. Kroonenberg.

Van klerk tot adj. commies per 1 Januari 1947 de heren E. C. Labega en M. J. Croes en Mej. G. K. L. Gibbels, allen werkzaam op het gezaghebberskantoor.

Op Openbare Werken de heren A. H. Douglas en J. A. Ruiz, A. C. Koolman (ontv. kantoor), R. Salomons (landsradiodienst) en per 14 Februari 1948 de heer H. S. Tjon. A. Jong ter griffie van het gerecht.

Voor hen allen een goed begin en van ons, hartelijke gelukwensen.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Vrijdag.

Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: J. J. A. v.d. Burg, Amerikanenkamp, tel. 558.

Materialen Afdeling: M. Gautier, Amerik. kamp, Bungalow C-5, tel. 558.

Geneeskundige Dienst: 3.1 (12.30) — 5.1 (7.30): Dr. De Loos, tel. 10'4; bij geen gehoor tel. 289.

C.S.M.

Rederij: J. Hemmes, tel. 710.

Scheepsagentschap: A. Bloemink, tel. 248.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Bioscoopprogramma: Kindervoorstelling. Vertoond wordt de aardige Cowboyfilm: „Song of Arizona" met de koning der cowboys Roy Rogers. Aanvang der voorstelling 6.30 uur n.m. Kaartenverkoop aan beide loketten van af 6 uur n.m. Toegangsprijzen kinderen tot 16 jaar *f* 0.25; volwassenen *f* 0.50.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Thrill of Brazil" 6 en 9 pm.

CINELANDIA: „The Stranger" 8 uur.

ROXY: „The searching wind" 7 en 9 pm.

CINELANDIA: „Badman's territory" Woensdag 8 pm. en Donderdag 8.30 pm.; „Gangster of Frontier" Donderdag 6.30 pm.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt van 31 December 6 uur pm. af tot Donderdag 1 Januari 8 uur a.m. waargenomen door de gouvernementsgeneesheer M. Berkenveld, Berg Altena 49, tel. 1395

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 4 Januari as. waargenomen door Zuster Poel, Leonard B. Smithplein 36, tel. 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 2 Januari as. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218.

CUROM:

Vrijdag: 18.30 Kinderuitzending (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Wij vragen uw aandacht voor werk van Rudolf Friml; 20 Nieuws; 20.15 Zuigelingenzorg; 20.30 Causerie door Zuster C. J. van Meggelen; 20.45 Filmland; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 L'heure Violette.

Zaterdag: 13 Programma-overzicht; 13.05 Lunchmuziek; 13.30 Nieuws; 13.45 15 minuten met Tino Rossi.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Vrijdag 2 Januari te 16 uur: Avondgebed en Sabbatwijding.

Zaterdag 3 Januari te 8.30 uur: Ochtenddienst — Schriftlezing Exodus 1 t/m 6:1; te 16.30 uur Jeugdbijeenkomst; te 18 uur Avondgebed.

„Ariba Aruba!" los van Curacao

Eiland vol contrasten trok lot uit olieloterij

door

PIET BAKKER

Zeg bij uw landing op Aruba: „Ariba Aruba!" en ge zijt een welkom vreemdeling. Dit tweede Onderwindse eiland heeft een sterk ontwikkeld gevoel van eigenwaarde en acht zich geenszins de mindere van Curaçao.

Ook hier bracht de olie welvaart. De Lago-raffinaderij van de Standard Oil-groep doet niet voor de C.P.I.M. onder en bovendien heeft de Shell er een kleiner bedrijf, de „Eagle", dat toch ook nog aan een paar honderd man werk geeft. Aruba is zo mis niet. En de Arubanen willen het weten.

Men krijgt de indruk van een land, dat nog omhoog streeft. In de haven ligt een geweldenaar van een baggermolen. De „bagger" bestaat uit harde rotsgrond maar de enorme bekken van het bakbeest vreten er zich door en de machines stuwen keien en zand in rammelende vaart door de pijpleiding. Een blinkend wit kunstmatig strand breidt zich uit naarmate de haven dieper wordt Er wordt hard gewerkt aan wegen, huizenbouw is in volle gang ondanks nijpend materiaalgebrek, winkels verrijzen — Aruba is nog in zijn volle opkomst.

Aruba's belangrijkheid is nog toegenomen door de muntsoort, waarmee zijn arbeid betaald wordt. Aruba verdient nl. dollars en Curaçao ponden, die krachtens de Engelse monetaire bepalingen niet in dollars omgewisseld kunnen worden. Zelfs als het optimisme van de commissie, die deze kwestie in Londen en Den Haag geregeld heeft gerechtvaardigd blijkt, dan blijft het in een grotendeels op Amerika georiënteerd land altijd nog een voordeel om de munt van de U.S.A. in het laatje te krijgen. Gelijk men weet is een bevredigende oplossing bereikt. Dat de Arubaan zich op de bruine borst klopt, kan niemand hem euvel duiden. En het is eveneens begrijpelijk, dat hij zijn bestuurlijke ondergeschiktheid aan Curaçao als een onbillijkheid voelt. Hij vindt het niet leuk, dat zijn dollars naar Curaçao gaan en dat Willemstad bepaalt, hoeveel hij daarvan terug krijgt en hoe hij deze toewijzing mag besteden.

Geschil.

Er is een luidruchtige beweging aan de gang om zich af te scheiden van het (stief)-moedereiland. Grote en niet al te gevulde woorden begeleiden dit streven. En hoewel men steekhoudende motieven kan aanvoeren om het bestuur op de Antillen practisch te decentraliseren, is het natuurlijk slechts uit een typische insulaire mentaliteit verklaarbaar om een soort zelfstandig Aruba te willen stichten. Iedere Antil heeft — er zijn slechts weinig eilanden ter wereld, die op deze regel een uitzondering maken — de neiging om onze planeet te beschouwen als Aruba of Sint Maarten of Saba plus omgeving. De Arubanen moeten nog een beetje leren, dat er buiten hun eiland ook nog andere niet onbelangrijke levensgebieden ter wereld bestaan. Ook zou het niet onverstandig zijn om dat superioriteitscomplex ten opzichte van een Curaçaoënaar eens te overwinnen.

Want het werkelijke geschilpunt tussen beide kleine eilanden ligt dieper dan het economische vlak. Het wortelt in de psychologie. Nóg erger: in de genealogie, in de troebelste bron van menselijk gekijf, dus. De Arubaan is nl. van oorsprong een Indiaan. Omdat het eiland in de eeuw, toen Europa zijn poezelige handje naar deze streken uitstak, geen belang voor de handel had, hebben onze voorouders vergeten om de oerbevolking te „verwijderen", gelijk dit op Curaçao geschiedde. Voor slavernij was geen aanleiding en dus bleven de „super-cargo Mijnheer Van Koek" en zijn confraters humaan.

Aan deze toevallige omstandigheid dankt de Arubaan zijn vrije afkomst. Daarom meent hij te kunnen neerkijken op het landskind van Curaçao. Hij accepteert alleen maar blanke politie-agenten, hoe nietig het scheutje Indiaans bloed in zijn aderen ook nog moge zijn. Raszuiver is hij niet. Op deze grens van werelden kunnen slechts weinigen zich beroemen op de ongerepte kwaliteit van hun bloed. Daarom hechten velen zo'n overdreven, bijna Duitse waarde aan de samenstelling van dit vocht.

Er zijn gelukkig verstandige Arubanen. Zij zien de belachelijkheid van zelfstandigheid volkomen in en wensen niets anders dan dat de gemeenschappelijke diensten gezamenlijk betaald worden, een redelijk aandeel dus in het budget der Antillen, met een eigen bevoegdheid om het eigen geld te gebruiken. En even verstandige mensen op Curaçao hebben daar niet het minste bezwaar tegen.

De „chauvinisten" daarentegen streven in wezen de oude koloniale verhouding na. Zij willen los van Curaçao en vast aan Den Haag.

Een en ander moge er u van overtuigen, dat de verhoudingen in de West niet vrij zijn van een onderhoudende gecompliceerdheid.

Volledig geïsoleerd van de rest van het eiland ligt het terrein van de Lago. Wie de poort van de oliestad wil binnentreden moet een speciale pas kunnen tonen. Iedere tewerkgestelde loopt met zijn afgestempelde foto op de borst. Het herinnert aan dwangarbeiderschap. Tussen Oranjestad en Lago is nauwelijks menselijke verbinding.

De Amerikanen zijn hier om olie te raffineren, maken zich het leven zo aangenaam mogelijk op hun domein en trekken zich weinig van het eiland aan. De groep-Eman moge nog zo fel ageren voor afscheiding van Curaçao, zolang arbeiders en employees met hun portretje op de borst aan het werk gaan, trekt de Standard zich niets van het geharrewar aan. „De olie" is naar Aruba gekomen om daar rustig te raffineren en is tot dusver zeer tevreden.

Een Amerikaan zei mij ronduit: „Jullie Hollanders zijn meesters in het besturen. Dertig verschillende nationaliteiten zijn hier op dit kleine eiland en ze snijden elkaar niet noemenswaardig de keel af. Aan alles is te merken, dat jullie al een eeuw of drie met dit bijltje hakken".

Welk een vreemde ontwikkeling heeft Aruba genomen! Van een slaperig, onbetekenend droog plekje in de Caraïbische Zee is het in luttele jaren uitgewassen tot een plaats, die voor de Verenigde Staten en de wereld even belangrijk is als de industrie-streken van Massachusetts en Connecticut. Millioenen tonnen verwerkte olie stromen van het nietige vissersdorpje Sint Nicolaas over de wereld. Olie is nog altijd het bloed van de nijverheid.

En zie nu dat uit zijn kreahten gegroeide Sint Nicolaas. Gij waant u in een gouddelverskamp ergens in Klondyke. Saloon naast saloon, bar naast bar zijn neergesmeten. Iedere gevel schreeuwt. Schreeuwt van de reclame, de bizarre kleuren, schreeuwt schetterende blik-muziek uit. Kakelbont opgedirkte juffrouwen en pleizierzoekers van allerlei ras slikken hun drankje in foei-lelijke lokalen. Een onbarmhartige tropenzon brandt op de straten. Tegen de blauwe hemel tekenen zich de krakers van de Lago af, het wereldbedrijf, dat na rijp beraad besloot om Aruba tot werkplaats te kiezen. Geen kwarteeuw geleden gooide een vissersmannetje hier zijn net uit; nu loopt zijn kleinzoon al rond in een Arrow-shirt, organiseren nijvere Arubanen een Jaarbeurs ter gelegenheid van het a.s. regeringsjubileum van de Koningin en voelt iedere man van dit pas ontdekte eiland zich een deel van de grote wereld van Coca Cola, Rumba en Bette Davis. Iedereen vindt dit heel gewoon, rekent op deze weelde van nu tot in alle eeuwigheid en verget, hoe weinig het maar gescheed had, of Bonaire had dit lot uit de olie-loterij getrokken.

Vol tegenstelling is het leven op Aruba. Buiten het gedaver van Sint Nicolaas, de levendigheid van Oranjestad en het bezige bedrijf van de Eagle staat men in een Kanaänitisch landschap uit de tijden, toen de muren van Jericho nog niet waren om-gebazuind. Uit de zacht glooiende vlakte rijst zonder overgang de Hooiberg op, een steile heuvel van een eigen geologische formatie, welke Hooibergkiet heet. Een Oud-Testamentisch landschap: Vóór de berg ligt een spiegelblanke poel, waar twee donkere meisjes water scheppen. Een ezeltje met twee vaten op zij wacht met neerhangende kop tot zij klaar zijn. Aan de overkant zit een man met bloot bovenlijf en een rafelige strohoed op zo maar wat voor zich heen te staren. Een verwilderde geit snaart tussen de cactussen naar wat voedsel dat er niet is. De meisjes in kleurige lappen zeten zich op de ezel, die op zijn sierlijke pootjes wegdribbelt. De naakte benen der waterhaalsters bungelen bij de schoften langs. Zo was het vijfduizend jaar geleden, — zo is het nu nog. Maar een paar mijl verder druist een wereldbedrijf.

Ik rijd door de bedding van een droge rivier over hobbelige rotsgrond. Aan weerszijden grijs glooiend gesteente, waar zelfs de cactus niet groeit. Een wolkenloos steriel blau wstaat boven de vallei. Nergens één teken van enig leven. Is hier ooit de bevruchtende adem van het leven langs gestreken? Langs dit dorre, naakte maanlandschap? Geen vogel vliegt er boven, geen geit klautert tegen de stugge helling op.

Contract.

Dertig kilometer lang is Aruba. Zelden ziet men de bizarre tegenstellingen van het leven zo schril bijeengedrongen als op dit eiland. Als we de Franse Pas doorrijden, lijkt het op een plotseling tropisch geworden Zwitserland. In plaats van gieren en adelaars vliegen er papegaaien, parkieten en oranje-kleurige tropialen rond. Geen gemzen, maar toch wilde klimgeiten springen van rots op rots.

Het moderne leven is saamgepropt op drie plaatsen. Verder is Aruba een waterloze, verdroogde vlakte, met hier en daar de middeleeuwse hutten van de Indiaanse oer-bevolking, die nog leeft als voor duizend jaren, zij het dan met het portret van Prinses Juliana aan de wand.

Dan is het, of er een toverwoord werd gefluisterd.

Want ineens breidt de weg zich open en ligt vóór ons de zee, die zilverig schuimt tegen een strand, zo wonderlijk wit als zand nauwelijks zijn kan. En achter het strand rijzen palmen op, zwart afstekend tegen het diepe azuur van de nachthemel. Dit is Palmbeach, een oord voor waternimfen. Als we ons zachtjes op de branding laten wiegen in een phosphorescerende zee, dan is het te onwerkelijk om waar te zijn. Ongerepte schoonheid vlak naast verdorring en dood.

Maar gelukkig is Palmbeach ontdekt door de beschaving. Het kón ook niet, dat hier een stukje pure natuur zou liggen, zonder dat er een cent aan verdiend werd, niet waar? Fris Nederlands initiatief gaat hier nu een speelhol oprichten Want zonder roulette en baccarat kan de mens zich niet in zee baden. De wakkere initiatiefnemers misprijzen het in de Arubanen, dat zij hun duiten niet in deze cultuurmissie steken. Maar misschien hebben die Arubanen bijtijds bedacht, dat de Amerikanen van de Lago en de toeristen uit U.S.A. er bezwaar tegen koesteren om met kleurlingen te cocktailen en te gokken.

Ik hoorde, dat er sprake van is, dat de Nederlandse regering vergunning zal geven om de deviezenbepalingen wat soepel te interpreteren, opdat het schone plan zal slagen.

Mag ik timide opmerken, dat er in de West nog onnoemelijk veel land braak ligt, nog natuurlijke rijkdommen op Nederlandse ondernemingskracht liggen te wachten? Mag ik — vooruit lopend op mijn artikelenreeks — nu vast wijzen op Suriname, waar wij met méér ere geld in kunnen investeren dan in een één - twee - drie-klaveraas-gelegenheid?

EEN STILLE OUDEJAARSAVOND.

Een stille oudejaarsavond slaat niet zozeer op het lawaai der donderbussen, zevenklappers en vuurwerk, doch op het gemoed der bewoners van ons eiland. Waren wij vroeger allen zo vurig gestemd om het kanonschot te horen, thans moesten wij op ons horloge kijken om te weten, dat 1947 achter de rug lag.

Voor het groepje mensen, dat zich op Brionplein bevond, gaf Z.E. Mgr. Verriet zijn Apostolische Zegen. Dit bracht enigszins ontroering in de harten der Katholieken, die de morele achteruitgang van Curaçao zienderogen moeten constateren.

Negentien zeven en veertig is stil heengegaan en op dezelfde wijze is 1948 ingeluid. De echte Curaçaose nieuwjaarsviering ligt in het verleden, toen de bewoners van ons eiland, allen getooid met een rood-wit-blauwe symbool de straten opgingen, en zich om het Bisschoppelijk paleis op het Brionplein verzamelden, om het typisch voor de Curaçaoënaars zoveel betekenend kanonschot, te aanhoren en de zegen van de kerkelijke voogd te ontvangen.

GOUVERNEMENTS BENOEMINGEN.

Per 1 Januari zijn van commies tot hoofdcommies benoemd de heren S. D. Abbad, K. H. Walraven (adm. van financiën) en A. Boomgaart (secretarie). Van assistent-accountant tot adj.-accountant C. v.d. Mark.

Van adj.-commies tot commies de heren A. P. Loewenthal en F. E. Perret Gentil (inspectie belastingen), Mej. A. J. Gratia (Soc. Ec. Zaken-, de heren A. L. Hollander (Burg. Stand) en S. Pietersz van administratie van Financiën.

Voor hen allen een goed begin, van ons, hartelijke gelukwensen.

DE HEER WILLEMSE TERUG.

Met ingang van 31 December 1947 heeft de heer C. A. Willemse de leiding weer op zich genomen van de Landsradio en Telefoondienst.

MINISTER JONKMAN VOORZITTER R.T.C.

Bij Koninklijk Besluit is bepaald, dat de Ronde Tafel Conferentie voor Nederland, Suriname en Curaçao ter voorbereiding van de nieuwe rechtsorde in het bijzonder voor wat de verhouding tussen Suriname, Curaçao en Nederland betreft op 21 Januari te Den Haag bijeengeroepen zal worden. De delegaties voor Nederland, Curaçao en Nederland zijn reeds benoemd, terwijl Overzeese Gebiedsdelen minister J. A. Jonkman tot voorzitter benoemd is met adviserende stem.

Wereldnieuws

HAN VAN MEEGEREN OVERLEDEN.

Op 58-jarige leeftijd is de bekende kunstschilder Han van Meegeren in de Valerius-kliniek overleden. Direct na het proces, dat tegen hem gevoerd werd in verband met de nagemaakt Vermeers, is hij in genoemde inrichting opgenomen. Hij zal morgen in het crematorium te Westerveld gecremeerd worden.

G.B.S. VERDIENT DOLLARS EN ONTVANGT PENNIES.

— George Bernhard Shaw verdient op 91-jarige leeftijd in Amerika met de opvoeringsrechten van een oud stuk meer dan ooit te voren. In 1905 ging de Londense première van „Man and Superman", maar het loopt nu al weer twee maanden in New York.

Normaal ontvangen schrijvers in de Verenigde Staten 10 percent van de opbrengst maar G.B.S. vroeg 15 percent en kreeg het. Per week komt hem een bedrag ter waarde van 12.570 gulden toe. Maar daarvan krijgt hij geen dollar, noch kan hij er zich pakketjes voor laten sturen. De Britse regering geeft hem zijn salaris netjes in Engels geld, maar omdat het zoveel is vindt de minister van Financiën, dat Shaw nog genoeg krijgt als hij van de 240 pennies in ieder pond er zes mag houden.

Met dit veertigste deel krijgt Shaw echter nog 375 gulden per week en daarmee verklaarde hij zich best tevreden.

VEILIGHEID.

Bij elke luchtlijn ter wereld is veiligheid het parool. Je krijgt bijna geen kans om een fout te maken", vertelde me een Engels vlieger. Voortdurend worden de vliegtuigen nauwkeurig geïnspecteerd. Om de vierhonderd vlieguren worden de toestellen uit eikaar gehaald en de belangrijkste onderdelen worden vervangen. Een bekwame administratie zorgt er voor, dat men op ieder ogenblik kan nagaan wat er met een vliegtuig is gebeurd en welke ingenieurs verantwoordelijk zijn als er iets mis zou gaan. Geen toestel vertrekt voordat de zaak in orde is. Enkele dagen geleden ondervond ik dit aan den lijve toen ik drie uur op het vliegveld van Northolt moest wachten wegens een motordefect.

De Engelse lijnen hebben weinig nadeel ondervonden van de lange reeks ongelukken in 1946. Zelfs in de harde winter is er veel gereisd per vliegtuig. Het feit, dat vele treinen in de sneeuw bleven steken, heeft natuurlijk wat geholpen.

70.000 AMERIKAANSE SOLDATEN BLIJVEN IN EUROPA BEGRAVEN.

Van de ongeveer 145.000 in West-Europa gesneuvelde Amerikaanse soldaten zal de helft op tien permanente oorlogskerkhoven in Europa begraven worden. De stoffelijke resten van ongeveer 70.000 Amerikaanse gesneuvelden zullen naar de Verenigde Staten teruggebracht worden. Ongeveer tweederde deel van de nabestaanden van de gesneuvelden heeft verzocht het lijk van hun zoon of man naar zijn vaderland te brengen. Het Amerikaanse oorlogskerkhof te Margraten in Zuid-Limburg zal behouden blijven; de overige Amerikaanse kerkhoven in Nederland worden opgegraven.

Twee Amerikaanse transportschepen zijn uit Cherbourg naar de Verenigde Staten vertrokken met de stoffelijke overblijfselen van ruim duizend in Frankrijk gesneuvelde Amerikaanse soldaten aan boord.

Jacques Maritain over het Machiavelisme, Duitsland, en de Tweespalt

Het geestelijke moet voorrang hebben

De Franse katholieke filosoof en ambassadeur bij de H. Stoel, Jacques Maritain, heeft als hoofd der Franse delegatie op het tweede algemene Congres der Unesco te Mexico-City een openingsrede gehouden, welke in internationale millieus sterk de aandacht heeft getrokken.

De redevoering had als algemeen motief: „Wetenschap en wijsheid moeten weer met elkander verzoend worden". Hier volgen enige der belangrijkste passages.

Maritain wees erop, dat het heden maar al te duidelijk is, hoezeer de menselijke geest gefaald heeft bij het volbrengen van een zeker aantal voorname taken en dat dit tekortschieten de mensheid duur te staan dreigt te komen.

„De atmosfeer, waarin onze geestelijke vermogens ademen, zal vergiftigd blijven, zolang enige critieke vraagstukken niet duidelijk zijn gesteld en zolang er, ten minste in het domein van de geest, geen oplossing van wordt voorgesteld".

Uit deze problemen koos Maritain er dan drie zeer urgente, die zolang zij niet zijn opgelost, de wereld waarlijk zullen blijven teisteren.

1. Het machiavelisme (ook bekend onder de nieuwere naam van „Real-politik" — realiteits-politiek); een politiek systeem, dat zich kenmerkt door gewetenloosheid en trouweloosheid. Het laat zich uitsluitend leiden door opportunistische overwegingen ter onmiddellijke voldoening aan bepaalde belangen, en dit vaak ten nadele van andere daarmede samenhangende belangen, onder voorbijzien van de voornaamste beginselen van gerechtigheid, menselijkheid enz.

Indien dit politieke systeem, al tot onmiddellijke resultaten leidt, bewerkt het volgens Maritain na verloop van tijd niettemin een ineenstorting der orde en het absolute machiavelisme vernietigt onvermijdelijk het meer gematigde machiavelisme.

Ten aanzien van het gemeenschappelijke morele vergrijp, waaraan een geheel volk zich kan schuldig maken, en de gemeenschappelijke morele wederopstandig, verklaarde Maritain.

Voor het beschouwend verstand en voor het practisch oordeel is er geen moeilijker en hachelijker probleem dan dit. Dit is evenwel geen reden om het uit de weg te gaan. Sinds de misdaden tegen de mensheid, door het Duitsland der Nazies bedreven, is er geen enkel probleem dat zich dusdanig aan ons opdringt: het is niet goed, dat de mensheid over dit probleem in het onzekere wordt gelaten. Dat geen enkel volk nog smetteloze handen heeft, dat sinds de oudste tijden ieder volk reden heeft om zichzelf ergens van te beschuldigen, hetzij in grotere dan wel in kleinere mate, dit alles is zonder twijfel waar. Doch in feite gaat het niet hierover.

Evenmin gaat het over de kwestie, of de door de Staat en zijn leiders begane misstapppen voor het gehele volk historische sancties tengevolge hebben, die het heeft te aanvaarden, niet slechts als iets onvermijdelijks, doch als zijnde een uitvloeisel van de gerechtigheid zelve. De vraag betreft het bewustzijn dat een volk al dan niet heeft van het kwaad, waarmede het zich heeft laten besmetten; het kwaad, waarvan de leden der betreffende volksgemeenschap — zelfs die leden, die niet met het kwaad besmet zijn, en zelfs zij, die er persoonlijk tegen gestreden hebben — al dan niet erkennen, dat die volksgemeenschap zich schuldig heeft gemaakt.

Het Duitse volk.

Hierna liet Maritain zich uit over het gedrag van het Duitse volk: „Het is voor een volk niet goed om zich voor andere volkeren te vernederen. En het is niet goed, dat een volk in zijn hoovaardigheid verstokt. Er is een manier van weigeren om zich op de borst te kloppen (terwijl men de vernedering aanvaardt), die de waardigheid van een volk teniet doet.

En er is een manier van weigeren om zich op de borst te kloppen (terwijl men zijn geweten wat voorliegt en haatgevoelens blijft koesteren), die deze waardigheid op niet minder wrede wijze vernietigt. — Is er evenwel geen uitweg uit dit dilemma? — Na de wereld te hebben willen overheersen en zich te hebben toevertrouwd aan een Führer ten verderve in naam van het nationale belang, dat boven alles werd gesteld, heeft het Duitse volk een ongehoorde nederlaag geleden. Thans lijdt het vreselijk, en het is een plicht van de mensheid om in deze medelijden te tonen. Het zou echter meer dan tragisch zijn, indien dit lijden het Duitse volk niets zou baten, indien het in dit volk geen bewustzijn zou wekken voor zijn verantwoordelijkheden, alsmede afschuw over het bedreven kwaad en de wil tot het waardig dienen van de menselijke samenleving in een gezuiverde morele atmosfeer. Het is aan de andere volkeren om het bij te staan in zijn strijd tegen de wanhoop. Het is aan hen, die bezorgd zijn om de geestelijke wederopstanding van het Duitse volk, en in het bijzonder aan hen, die in Duitsland verantwoordelijk zijn voor het morele en godsdienstige, om aan dit volk de waarheid te verkondigen, niet teneinde het te vernederen of te bezwaren, doch om het datgene te schenken wat kan bijdragen tot zijn morele herstel. Meer dan ooit past het hier, voorrang te geven aan het geestelijke. Indien diep in het Duitse geweten niet tegelijkertijd berouw en hoop ontwaken — een mannelijk berouw en een gerechtvaardigde hoop — dan zal het Duitse probleem slechts onheil opleveren èn voor het Duitse volk èn voor de wereldvrede".

Het atoombomgeheim.

De ontdekking van de atoomenergie en haar practische aanwending heeft de wereld onverhoeds voor een verschrikkelijk probleem gesteld. „Evenwel", zo zegt hij, „gelooft de mens niet meer, dat wetenschap en techniek alleen bij machte zijn om de vooruitgang en het geluk van het menselijk ras te waarborgen".

Het is niet voldoende om de volkeren duidelijk te maken, dat diezelfde ontdekkingen, wanneer zij maar ten behoeve van de vrede worden aangewend, voor het mensdom ongekende perspectieven van welvaart en bevrijding uit de nood zullen openen. Een mogelijkheid maakt het geluk nog niet uit. Het is een eerste vereiste, dat de geestelijke mens zich ervan bewust worde, dat wij thans een critiek tijdperk van onze geschiedenis zijn ingetreden: thans moeten, op straffe van dood en verderf, de gigantisch machtsmiddelen op natuurkundig gebied onderworpen worden aan de rede; tevens dienen de verleidingen overwonnen te worden, waaraan de mens blootstaat vooral in zijn gemeenschapsbestaan. Bovendien gaat het erom, te begrijpen, dat er een inwendige rangorde van waarden is, alsmede een vitale band tussen de verscheidene eigenschappen van de menselijke ziel; voorts heeft de wetenschap in het bijzonder de heerschappij over de middelen, doch het vaststellen van de doelen hangt af van iets dat niet tot de wetenschap behoort, van iets dat niet meetbaar is met wetenschappelijke maatstaven, van iets dat wijsheid heet. En er zal voor de wereld van morgen vrede, vrijheid noch waardigheid gewaarborgd zijn, indien, zowel in de uiterlijke beschavingsvormen als in het geweten van de mensen en de geleerden zelf, wetenschap en wijsheid niet met elkander verzoend worden: en indien de toepassing van de wetenschap niet streng onderworpen wordt aan de moraal en de wezenlijke doeleinden van het menselijk leven".

Grotwonderen

Te allen tijde heeft voor grotten grote belangstelling bestaan, speciaal wanneer men het druipsteen- of met ijsgrotten te maken had en voorts wanneer men er de overblijfsels van praehistorische dieren in vond. Ontstaan zijn zulke grotten vaak onder de invloed van het water in het binnenste der aarde. Dit is ook de reden, waarom men ze vooral in kalksteen, dolomieten en gipsgebieden aantreft. Gewoonlijk vormen dan dergelijke uitholingen en uitschuringen uitgebreide grottensystemen; de beroemde Mammouth grot bij Green River in Kentucky b.v. moet een lengte van 15 km. bezitten, terwijl zij, wanneer men ook met haar vertakkingen rekening houdt, zelfs een lengte van 240 km. moet beslaan.

De reden, dat vooral de grotten in kalksteengebieden zich in een grote belangstelling verheugen, is in de omstandigheid gelegen, dat zij vaak fraaie druipsteenformaties bezitten, de zgn. stalactieten en stalagmieten, die niet uitsluitend uit kalkspaat behoeven te bestaan, doch ook door ertsen en mineralen gevormd kunnen zijn, zoals men dit kan bewonderen in de beroemde grotten van Adelsberg, St. Kanzian in de Karst, de Baumanns- en Hermanns- grot in de Harz, de Barbarossagrot in de Kyffhauser, de Dechengrot in Westfalen, de Nevelgrot bij Pfullingen, de Masarykgrot en de Elisabethgrot bij Blansko in Moravië. Ook de ijsgrotten en de kristalgrotten zijn bewonderenswaardige scheppingen wegens haar prachtige ijs- en kristalformaties.

Verder kent men een groot aantal grotten, die men als onechte druipsteengrotten moet bestempelen, b.v. de grot bij Mechau in West-Pruisen, die een wellicht uniek natuurmonument vormt. De grot is gelegen in zandigen bodem aan een bocht van de weg in het dorpje Meechau. De zoldering dezer grot rust op zuilen, die uit hetzelfde gesteente bestaan, doch de bodem is, hetgeen in hoge mate merkwaardig is, niet rotsachtig, doch bestaat uit zand. Aanvankelijk meende men, dat men ten aanzien van de afzettingen, die zich aan de ingang der grot van Mechau bevinden, met druipsteen-formaties te maken had, doch deze opvatting bleek onjuist te zijn. Druipsteen ontstaat uitsluitend in kalksteengebergten. Het gesteente der grot van Mechau echter vertoont een andere structuur dan die van druipsteen. Het is korrelig, waarbij komt, dat de bodem der grot evenals haar omgeving uit diluviaal zand bestaat, dat grotvorming niet toelaat.

Het merkwaardige van het geval is, dat de grot later is ontstaan dan het gesteente, waaruit haar zoldering en zoilen zijn gevormd, want laatstgenoemde bestaan uit grofkoreligen zandsteen. Deze zuilen, welke zich in de bodem hadden gevormd, doordat de verzadigde kali-oplossingen, welke in het binnendringende sneeuw- en regenwater aanwezig waren, zich met het losse zand tot een vaste massa verenigden, zijn in de loop der tijden door de natuur vrijgelegd, terwijl het zand en het water, welke waren achtergebleven, door de wind werden verstrooid. Op die wijze ontstond een holle ruimte, een grot. Een soortgelijke grot treft men ook aan in de nabijheid van het dorp Polchau, in hetzelfde district als Mechau gelegen. Ook deze grot behoort dus onder de onechte druipsteengrotten te worden gerangschikt.

Uiterst interessant zijn ook de, merendeels in het gebergte gelegen ijsgrotten met haar ijsafzettingen. eBroemde ijsgrotten bezitten het Tennengebergte en de Dachstein. Die in het Tennengebergte hebben een totale lengte van 8 km. Onder deze ijsgrotten zijn er, die meer dan één ingang bezitten, zgn. „windbuizen". De ingangen zijn hierbij op verschillende hoogte gelegen, met het gevolg, dat merkwaardige luchtstromingen ontstaan. Tijdens de winter wordt de koude wind met de kracht van een storm door de onderste ingang naar binnen gezogen, waarna hij de grot door de bovenste windbuis verwarmd weer verlaat, terwijl gedurende de zomer de door de wind afgelegde route juist tegengesteld is. Interessant is, dat deze richtingswijziging tijdens de overgangsperioden zich een paar keer op één dag kan voltrekken, en verschijnsl, dat zich bij de echte ijsgrotten, d.w.z. die ijsgrotten, welke slechts één ingang bezitten, niet voordoet.

De grote ijsgrot in het Tennengebergte is op een hoogte van 1640 m. aan de Zuid-Westelijke heiling van de 2279 m. zich verheffende Hochkogel gelegen. Het niveau van de bodem dezer grot vertoont grote verschillen; eerst moet men 230 m. omhoog klimmen en vervolgens weer 193 m. afdalen, om de het verst van de ingang gelegen gedeelte der grot te bereiken. De grot bevat prachtige ijsafzettingen, ijsmuren, ijswanden, ijszuilen en ook een aantal ijsmeren.

Een interessante grot is ook de Dachstein-reuzengrot in het Salzkammergut in Opper-Oostenrijk, die eveneens tot de grote ijsgrotten der wereld behoort en in haar binnenste een waar sprookjesland herbergt. Deze reuzengrot strekt zich over een afstand van 2000 m. uit en bezit talrijke gangen en ijsformaties. Op slechts 50 m. van de ingang kan de bezoeker fonkelende torens van ijs-kristallen bewonderen. Een waar natuurwonder is in deze grot ed „Parcival-dom", die een lengte van 120 een breedte van 70 en een hoogte van 35 m. bezit. Bekonderenswaardige scheppingen in deze grot zijn verder de grote ijsafstand met de ijskapel, de Monte Cristallo, de Graalsburcht en andere bizarre ijsfiguren.

Veel te weinig bekendheid geniet de tot natuurmonument verklaarde Questenberg in de Zuidelijke Harz. Hier kan men o.m. een gipsgrot van 36 m. breed en 10 m. lang bewonderen. In deze grot bevindt zich een spiegelglad meer; het Questen-meer, dat bij hoge waterstand een lengte van 80, een breedte van 35 en een diepte van 10 m. bezit. Langs de wanden dezer grot zijn allerlei vreemdsoortig gevormde afzettingen ontstaan. Eigenaardig is, dat zich daaronder ook kleine druipsteenafzettingen bevinden, die in zwavelzure kalk slechts vrij sporadisch voorkomen.

Een grot met druipsteenafzettingen uit koolzure kalk is de Heimkehle bij Ustrungen eveneens in de Zuidelijke Harz gelegen. Zij strekt zich ovr een afstand van ruim 20000 nu uit en is zodoende niet alleen de grootste grot, die Duitsland bezit, doc htevens de grootste gipsgrot ter wereld. In 1357 wordt zij al vermeld als „Heymelnkellen" (Krekeltjesgrot). Sinds 1920 is zij voor het publiek open gesteld. Reeds in overoude tijden moet zij door mensen bewoond zijn geweest, zoals blijkt uit de in haar onmiddellijke nabijheid ontdekte praehistorische resten van kampvuren. Reusachtige hallen en afzonderlijke grotten bezit zij, o.a. een geweldige koepelvormige hal van 30 m. hoogte en ruim 60 m. middellijn, zich welvend boven een overweldigend mooi meer. In totaal kan de Heimkehle op het bezit van een dozijn meren en poelen bogen. Zij is gedurende het gehele jaar opengesteld voor bezoekers.

In de Fränkische Schweiz is de belangwekkendste der vier en twintig grotten, die men er telt, de Duivelsgrot bij Pottenstein. Tot dusver heeft men deze, uit een groot aantal achter elkaar gelegen grotten bestaande Duivelsgrot over een afstand van 1560 m. begaanbaar gemaakt en van electrisch licht voorzien. Haar speciale bezienswaardigheden zijn de „Reuzenzaal", „de Dom" en de „Kristallen zaal". Een groot aantal beenderen van praehistorische dieren (mammoeth, holenbeer, enz.) heeft men er gevonden.

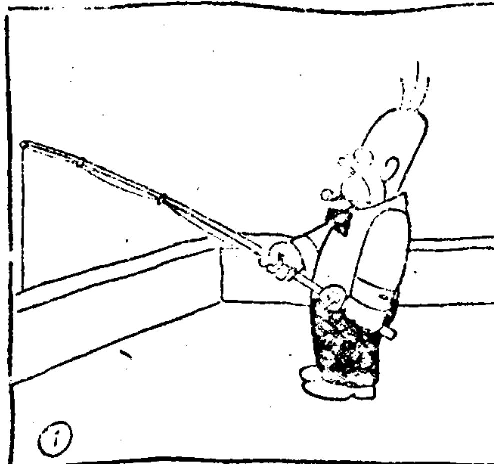
Hier in Frankenland bevindt zich ook de prachtigste druipsteen-galerij van geheel Duitsland, namelijk in de sedert 1905 voor het publiek opengestelde, in de nabijheid van Streitberg gelegen Bing-grot, die een lengte van omstreeks 300 m. bezit. Voorts verdienen nog vermelding de beroemde Sophia-grot en de Zoöliethengrot.

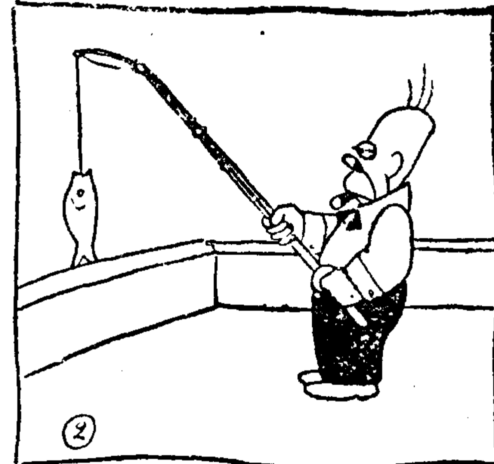
In Italië bezit het dorpje Pertosa in de provincie Salerno de schitterende grot van Pertosa, een waar labyrinth, dat zich naar schatting over een afstand van 10 à 12 km. uitstrekt. Hier in dit warnet van grotten was het, dat op Italiaanse bodem de eerste mensen leefden. Verrukkelijke stalactieten wekken de indruk van een marmeren dom. Vleermuizen en nietige insecten zijn thans de enige bewoners dezer eindeloze grotten.

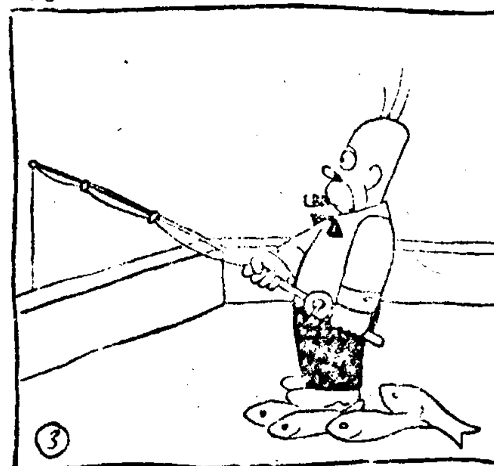
En toch heeft hier eenmaal een onderaardse stad bestaan in een tijd, die mogelijkerwijs al 10.000 jaar achter ons ligt. De talrijke voorwerpen en werktuigen, die men er vindt, duiden op het stenen en het bronzen tijdperk. Vast staat, dat de onderaardse bewoners zich na het bronzen tijdperk op de hellingen der Apenijnen en in de bossen en op de weiden gingen vestigen. Later werd de grot van Pertosa tot een soort tempel en deze traditie is, zij het met volkomen gewijzigde betekenis, gehandhaafd gebleven, want nog altijd is zij ieder jaar het doel van een processie ter ere van den aarts-engel Michael.

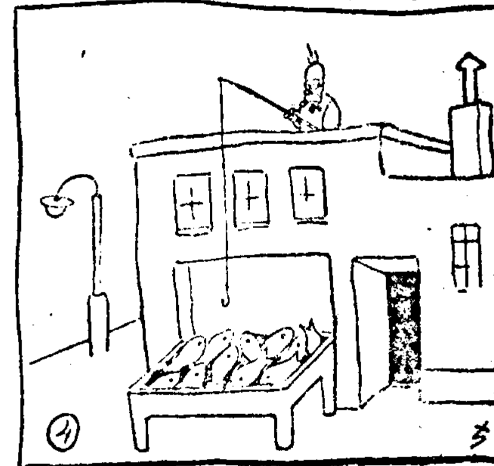
Ook Noord-Amerika bezit prachtige grotten, waarvan de druipsteengrot van Carlsbad in het Verre Westen het jongste natuurmonument in dit deel der V.S. is. De ingang dezer grot werd pas in 1901 ontdekt. Zij werd echter al sedert onheuglijke tijden door vogels bewoond. Dientengevolge ontstond er een enorme laag guano, welke intussen exploitatie is gebracht, waarbij men in 1922 achter de oorspronkelijke grot een andere ontdekte met prachtige druipsteen- en rotsformaties, waarvan de belangwekkendste de zgn. „big room" is, een ruimte van 1 km. lang en niet minder dan 100 m. hoog. Geweldige kalksteenzuilen staan er in groepen bijeen; van de zoldering hangen zware stalactieten neer, terwijl van de bodem even enorme stalagmieten omhoog rijzen, waarvan de grootste 20 m. hoog zijn en naar raming op een leeftijd van ten minste 60 millioen jaar kunnen bogen.

Tenslotte wil ik nog vermelden de Michaelsgrot, die zich in de rotsen van Gibraltar bevindt. Tot dusver is nog nooit iemand erin geslaagd, het einde dezer geweldige grot te bereiken. Een oude overlevering wil, dat deze grot zich onder de Straat van Gibraltar tot Ceuta in Afrika voortzet en zodoende dus een verbinding tussen de twee werelddelen zou vormen. Opvallend is inderdaad, dat de apen, die in groten getale de rots van Gibraltar bevolken, op een gegeven ogenblik spoorloos verdwijnen, terwijl dan juist in dezelfde tijds des jaars de Api-heuvel bij Ceuta van apen wemelt, terwijl er in andere maanden des jaars geen apen te bekennen zijn. Men vermoedt daarom, dat deze grot zich inderdaad onder de Straat van Gibraltar door tot in Noord-Afrika uitstrekt en dat de apen der rots van Gibraltar van deze verbindingsweg gebruik maken, om het aan de overkant gelegen werelddeel te bereiken.

ADAMSON MET DE VISSEN.

Officiële Mededelingen van de

Aruba Voetbalbond

WEDSTRIJDUITSLAGEN:

KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN.

Van Zaterdag, 27 en Zondag, 28 December 1947:

B-Klasse.

Union — R.C.N. 1	0—2.

Rodriguez-beker:

A-klasse:

Arsenal 1 — Aruba Jrs. 1	0—5.
San Nicolaas Jrs. 1 — R.C.A. 1	0—0.

(gestaakt na 40 minuten door San Nicol. Jrs.)

PROGRAMMA KNOCK OUT WEDSTRIJDEN. WILHELMINA SPORTPARK. Aanvang 4.00 n.m.

B-klasse:

Zaterdag 3 Jan. 4.00 n.m.:	Chesterfield 1 — R.C.N. 1 (Finale)

RODRIGUEZ-BEKER.

Zondag, 4 Januari 1948:	Hollandia 1 — Aruba Jrs. 1 (D)
Zondag, 11 Januari 1948:	R.C.A. 1 — Winnaar D finale

ATTENTIE:

De Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering zal gehouden worden op Donderdag 15 Januari 1948.

Agenda:

1. Notulen van de laatst gehouden algemene ledenvergadering.
2. Verslag van de Secretaris over het afgelopen verenigingsjaar.
3. Financieel verslag van de Penningmeester.
4. Verslag van de Kascommissie.
5. Bestuursverkiezing (t.w. 4 vacatures).
6. Verkiezing Kascommissie.
7. Benoeming Spelregel- en Protestcommissie.
8. Benoeming van Commissie van Beroep.
9. Benoeming van Elftalcommissie en Reglements-Commissie.
10. Rondvraag.
11. Sluiting.

De verenigingen worden hierdoor herinnerd een stemgerechtigd vertegenwoordiger meerderjarig lid naar de vergadering af te vaardigen art. 21, lid 6 H.R.).

Ingevolge art. 20, sub 1 H.R. zullen dit jaar drie bestuursleden aftreden. Door het lot werden de volgende leden aangewezen: **E. R. Finck, N. Hilhorst en A. Vroolijk** (M. Oduber trad enkele maanden geleden uit het Bestuur).

Deze heren-stellen zich wederom herkiesbaar voor het verenigingsjaar 1948.

Candidaten voor het nieuwe Bestuur moeten uiterlijk de 9e Januari 1948 in het bezit zijn van de Secretaris.

Candidaten voor de commissies van bijstand moeten eveneens op die datum in het bezit zijn van de Secretaris.

HET BESTUUR BEHOUDT ZICH HET RECHT INGEVAL ER DOOR DE VERENIGINGEN GEEN CANDIDATEN GESTELD WORDEN VOOR DE COMMISSIES, ZELF DEZE COMMISSIES SAMEN TE STELLEN.

HET BESTUUR.